

Варава І.П., доктор філософії
Калюжна М.О., здобувачка вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПЕРЕДУМОВИ ВПРОВАДЖЕННЯ «НОВОГО КУРСУ» РУЗВЕЛЬТА

Термін «Велика депресія» - став вживаним в новітній історії та означає загальносвітову потужну економічну кризу, що настала восени 1929 року у різних країнах та найпомітнішою була в країнах Західної Європи та США [1].

В період Великої депресії, що наступила після світового економічного краху 1929 року, Сполучені Штати Америки стояли перед великими викликами економічного, соціального та політичного характеру. У цих умовах Франклін Делано Рузвельт, обраний 32-м президентом США в 1932 році, виступив із запропонованою програмою, яку він назвав «Новим курсом», спрямованою на вирішення нагальних проблем країни. Після вступу на пост президента, Рузвельт негайно розпочав реалізацію своєї програми. Першими його кроками було оголошення тижневих канікул для банків з метою відновити їх стабільність та відновити довіру населення до фінансової системи.

Наступними діями Франкліна Рузвельта було скликання Конгресу, який у перші сто днів прийняв низку важливих законів, спрямованих на підтримку економіки та соціальний захист громадян. Серед цих законів були: Закон про регулювання банків, Закон про індустріальне відновлення та Закон про обмеження зайнятості.

Реалізація програми «Нового курсу» включала в себе широкий спектр заходів, від підтримки безробітних та створення робочих місць до реформування фінансової системи та індустріального сектору. В цей період були створені програми соціального забезпечення, проведені реформи в сфері праці та управління.

Велику роль у реалізації політики «Нового курсу» відіграло активне діалогове спілкування між урядом, бізнесом та громадськістю. Уряд створив раду економічного радництва, яка включала провідних експертів та представників громадськості для консультацій та розробки стратегії розвитку [3].

У результаті реалізації «Нового курсу» Рузвельта економіка країни почала виходити з кризового стану, зростав рівень зайнятості, що супроводжувався соціальним захистом громадян. Програма «Новий курс» стала першим кроком у перетворенні США в соціально орієнтовану державу, що мала значний вплив на подальший розвиток країни та світову економіку.

Після перших успішних кроків у впровадженні програми «Нового курсу», адміністрація демократа Рузвельта продовжила активну діяльність у напрямку стабілізації економіки та поліпшення соціального благополуччя населення.

Однією з ключових ініціатив стала реалізація другого етапу програми, спрямованої на збільшення обсягу державних інвестицій у розвиток економіки. Цей етап передбачав проведення великих загальнонаціональних проєктів, таких, як програма електрифікації країни, будівництво автомагістралей та інфраструктури, які не тільки створювали нові робочі місця, але й стимулювали розвиток різних галузей економіки [2].

Паралельно з цим уряд Рузвельта продовжував проводити соціальні реформи, спрямовані на підтримку найбільш вразливих верств населення. Були прийняті закони про соціальне забезпечення, які передбачали виплати пенсій для літніх людей та людей з обмеженими можливостями. Також були створені програми підтримки молоді та безробітних, які надавали можливості для отримання освіти та професійної підготовки.

Не менш важливими були заходи, спрямовані на регулювання фінансової сфери та захист прав споживачів. У цьому контексті були прийняті закони про банківську реформу та страхування вкладів, що суттєво зміцнило стійкість банківської системи та забезпечило довіру громадян до фінансових установ.

Отже, програма «Новий курс» Франкліна Рузвельта стала однією з найбільш значущих ініціатив в історії Сполучених Штатів Америки, яка змінила економічний, соціальний та політичний ландшафт країни. Реалізація цієї програми відбувалася в умовах глибокої економічної кризи, коли країна стояла перед викликом виживання та подолання найгірших випробувань.

«Новий курс» Рузвельта був спрямований на створення нових робочих місць, підтримку безробітних, реформування фінансової системи та регулювання економіки з метою підняття країни з кризового стану. Завдяки комплексному підходу та рішучим діям уряду, було досягнуто значних успіхів у відновленні економіки та покращенні життя громадян.

Реформи, запроваджені під час «Нового курсу», стали першим кроком у перетворенні США в соціально орієнтовану державу, де держава приймає активну роль у забезпеченні соціального захисту населення та стимулюванні економічного розвитку.

На фоні успішної реалізації «Нового курсу» Рузвельта, важливо відзначити важливість лідерського керівництва та здатності влади мобілізувати суспільство для досягнення спільних цілей. Цей період показав, що рішучість та наполегливість можуть подолати навіть найважчі випробування та сприяти національному відродженню.

У цілому, «Новий курс» Рузвельта залишив значний слід у історії не

лише США, а й у світовій історії, поклавши початок новому етапу в розвитку соціальних та економічних відносин, який суттєво вплинув на подальший хід світової історії.

Література

1. Світова економічна криза 1929-1933 рр. Господарство розвинутих країн світу у 30-их роках. URL: https://ru.osvita.ua/vnz/reports/world_history/31786/ (дата звертання: 24.04.2024).

2. Особистості: Політик, що виграв війну з кризою. URL: <http://www.hetman.tv/nomera/2012/2012-1-42/ruz142.html> (дата звертання: 24.04.2024).

3. 82 роки тому Франклін Рузвельт проголосив курс на боротьбу з Великою депресією. URL: https://gazeta.ua/articles/history/_82-roki-tomu-franklin-ruzvelt-progolosiv-kurs-na-borotbu-z-velikoyu-depresiyeyu/613204 (дата звертання: 24.04.2024).

УДК 347.65/.68(44)(043.2)

Варава І.П., доктор філософії
Кришталь Ю.П., здобувачка вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПРАВО ІМПЕРІЇ НАПОЛЕОНА БОНАПАРТА

18 травня 1804 року світова історична скарбниця збагатилася легендарною постаттю Наполеона Бонапарта, який був коронований імператором французів Наполеоном I. У країні фактично було встановлено військово бюрократичну монархію, що спиралася не на феодальне дворянство, а на буржуазію, армію, чиновників. Історики по різному оцінюють політику цього державного діяча. Та нас цікавлять більшою мірою правові аспекти державного регулювання різних сфер суспільного життя Франції тієї історичної доби і загалом система права, що була створена Наполеоном Бонапартом.

У внутрішній політиці правитель, про якого йдеться, зживав заходів для зміцнення французької держави шляхом встановлення системи урядовців, мерів та їх підлеглих, призначених центральним урядом. У сфері економіки Наполеон підтримував розвиток промисловості і торгівлі. За Наполеона I було прийнято зведення законів – так звані «Кодекси Наполеона» (цивільний, комерційний і кримінальний), що мали регулювати відносини у суспільстві та охороняти непорушність приватної власності. Збірник законів регулював відносини в суспільстві, захищав недоторканність приватної власності. Закони були прогресивними, оскільки передбачали розвиток вільної конкуренції, сприяли піднесенню